

۳۴۹۸

دانشگاه تهران

دانشکده بهداشت

پایان نامه

برای دریافت درجه فوق لیسانس بهداشت عمومی (M.P.H.)

موضوع :

مطالعه همراهی اکتینوما یس بوویس با سیستمی سرکوس بوویس

براهنمائی :

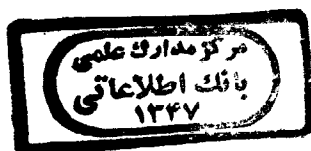
استاد محترم دکتر ایرج موبدی

نگارش :

دکتر نسرین مظفری

۱۳۵۸-۵۹

سال تحصیلی

۳۴۹۸

باتشکر و سپاس فراوان از آقای دکتر ایرج موبدی - آقای دکتر مسعود امامی

و آقای دکتر اسماعیل قدیریان که در تهیه و تنظیم این پایان نامه مرا

یاری کرده‌اند

و نیز از کمکهای آقای حسن رسا و قسمت سمعی بصری دانشکده بهداشت

سپاسگزار می‌نمایم

۳۴۹۱

فهرست مندرجات

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>
۱	مقدمه
۲	تاریخچه
۷	طبقه بندی
۱۱	مرفولوژی
۱۴	ساختمان اکتینوما ییس با میکروسکپ الکترونی
۱۷	واکنش های بیوشیمیائی
۲۴	دیواره ای سلولی گونه های اکتینوما ییس
۲۵	بررسی هیستوشیمیایی
۲۸	محیط های کشت
۴۲	سرم شناسی
۴۵	اکتینوما یکوز در حیوانات
۴۸	اکتینوما یکوز تجربی
۴۹	وسایل و روش کار
۵۴	نتایج
۵۸	بحث
۶۲	خلاصه فارسی
۶۴	خلاصه انگلیسی
۶۵	رفرانس

مقدمه:

در سال ۱۸۹۱ ولف و اسرائیل "Wolff & Israel" از ضایعات گاو مبتلی به اکتینوما یکوزیس "Actinomyco sis" اکتینوما ییس بوویس "Actinomyces bovis" را جدا کردند. این محققین برخلاف نظر بوستروم "Bostroems" که اعتقاد به تئوری منبع خارجی بیماری داشته است معتقد بودند که عامل بیماری بی هوازی بوده و منبع آن میکروارگانیزی است که در داخل بدن وجود دارد.

در سال ۱۹۰۵ رایت "Wright" بر اساس مطالعات خود مسئله داخلی بودن بیماری را تأیید کرد و اظهار عقیده نمود که محل میکروارگانیزم بطور طبیعی دهان ورودی گاو میباشد. احتمالاً هنگامیکه تخم انگل تنیاسازینا تا توسط گاو خورده میشود و جنین قلبه در روده میزبان آزاد میگردد، جنین از روده همراه خود میکروارگانیزم اکتینوما ییس بوویس را بافت میزبان برده و هنگام استقرار سیستی سرک (لاروانگل نامبرده) آغشته به اکتینوما ییس بوویس میباشد.

در این رابطه پادتن بلوکه کننده "Blocking antibody" توسط انگل شناسان گزارش شده که احتمالاً آنتی کری است که بر علیه فلور روده ایجاد گردیده است و نیز خواص آنتی ژن مشترک برای بافت اطراف انگل و خود انگل گزارش شده است. مثلاً مشاهده شده که آنتی سرم بدست آمده از خرگوش بر علیه حلزون له شده (میزبان واسط سرکر) با سرکرهای داخل بافت موش

واکنش مثبت میدهد. ویادیده شده است که میمونهایی که قبلابرعلیه بافت کبدموش زینهارشده بودند کرمهای شیتوزومای منتقله از همان موش را در مدت کمی دفع میکنند، درحالیکه در میمونهای شاهد کرمهای منتقله بر شد طبیعی خود ادامه میدهند.

تاریخچه :

در سال ۱۸۷۷ هارز "Harz" اولین بار نام اکتینوما یس بوویس را به میکروارگانیزی که تصور میکرد قارچ باشد داده در گرانولی درگا و مبتلا به زبان چوبی "Wooden Tongue" مشاهده کرده بود. در همان سال هارز بیماری ناشی از اکتینوما یس بوویس را که همان نمونه‌یی بود که بولینجر "Bolinger" مطالعه میکرد بدون آنکه میکروارگانیزم را جدا نماید اکتینو-مایکوزیس نامید.

در سال ۱۸۹۰ بوستروم "Bostroem" و در سال ۱۸۹۱ ولف و ایسرائیل دو مقاله در مورد اکتینوما یکوزیس منتشر کردند.

بوستروم تعداد ۱۱ نمونه از گاو و ۳ نمونه از انسان را جدا نمود این میکروارگانیزم رشته‌یی، اسپرزا و هوازی بوده و در محیط معمولی قارچ شناسی قابل رشد بود و هم چنین در حیوانات آزمایشگاه ایجاد بیماری نمیکرد. در حالی که میکروارگانیزی که توسط ولف و ایسرائیل جدا شده بود بی هوازی و رشته‌یی بوده ولی ایجاد اسپرنمیکرد. این میکروارگانیزم در محیط غنی رشد چندانی نداشته و برای حیوانات آزمایشگاه مانند خرگوش و خوکچه بیماریزا بوده است. بنا بر این بنظر میرسد که این دو محقق دو عامل بیماریزای متفاوت برای اکتینوما یکوزیس گاو پیدا کرده باشند. بوستروم که یک عامل هوازی خارجی برای بیماری فرض میکرد تصور مینمود که این میکروارگانیزم از طریق زخم داخل بدن

میشود. سپس در سالهای ۱۸۹۴-۱۸۹۵ گا سپرنی "Gasperini" این میکرو-
 ارگانسیم هوازی را بطور معمول در طبیعت شرح داد و از نظراتیولژی خارجی بودن
 عامل بیماری مورد قبول واقع شد. ولی محل زندگی در طبیعت همچنان نامشخص
 باقی ماند. تا اینکه در سال ۱۸۹۶ کروز "Kruse" این دو میکروارگانسیم
 را کاملاً جداگانه از یکدیگر تقسیم بندی کرد و نام اکتینوما یسس حقیقی به
 میکروارگانسیم بوستروم و نام استرپتوتریکس ایسرائیلی "Streptothrix"
 "israeli" را به میکروارگانسیم ولف و ایسرائیل اطلاق نمود.

در سال ۱۹۰۵ رایت "Wright" بر اساس مطالعه ۱۳ مورد انسانی
 و ۲ مورد گاوی میکروارگانسیم بی هوازی ولف و ایسرائیل را تأیید نمود. چه
 تمام میکروارگانسیم‌های جدا شده توسط وی مشابه میکروارگانسیم ولف و
 ایسرائیل بوده است.

رایت میکروارگانسیم جدا شده خود را اکتینوما یسس بوویس نامید و در نشریه
 جداگانه‌یی میکروارگانسیم جدا شده توسط بوستروم را یک آلودگی خواند. اگرچه
 وی میکربهای هوازی را بعنوان عامل بیماریزا برای حیوان رد نکرد ولی
 معتقد بود که این میکربها نمیتوانند ضایعه اکتینوما یکوزیس مشخص بـ
 دانه‌های گوگرد در چرک ایجاد کنند. بنظر رایت عوامل بیماریزای هوازی جزو
 نوکاردیها بوده و عفونت آنها را نوکاردیازیس نامید. همچنین رایت محل
 طبیعی اکتینوما یسس بوویس را دهان و روده گا و دانست.

در سال ۱۹۰۷ برگگی "Bergey" اولین بازمیکروارگانیزی شبیه

اکتینوما یسس از دهان فرد سال م و در سال ۱۹۱۰ لرد "Lord" همان عامل را از دندانهای کرم خورده ولوزه انسان جدا نمودند.

در سال ۱۹۲۰ کل بروک "Colbrook" از ۲۴ فرد مبتلی به

اکتینوما یکوزیس عاملی جدا نمود که ۲۱ مورد آن با میکروارگانیزم ولسف و اسرائیل مطابقت داشت. این میکروارگانیزم ها با سرم افراد بیمار اکتینوما میکوتیکی شدیداً آگلوتینه میشدند.

در سال ۱۹۲۵ نئوزیلند "Naeslund" با کشت دادن جرم دندان

وجود عواملی شبیه میکروارگانیزم های بی هوازی بیماریزار از دهان انسان نشان داد و در سال ۱۹۳۱ نشریه یی در این مورد منتشر کرد. این محقق برای اثبات ارزش نظریه بوستروم اقدام به جدا نمودن میکروارگانیزم های بوستروم از ضایعات غیر اکتینوما یکوزی نمود که از ۴ مورد که یک مورد زخم استا فیلوککی و یک مورد از ریه بعد از مرگ بوده است توانست عامل مزبور را جدا نماید.

بنا بر این با شروع این بررسیها و بررسیهای مشابه نظریه اتیولوژی

عامل خارجی بودن بیماری " بوستروم " که کل بروک (۱۹۳۱) از آن طرفداری

میکرد ارزش خود را از دست داد. طرفداران این نظریه معتقد بودند که عامل

عفونت اکتینوما یکوزیس در روی غلات و سبزیجات بصورت انگلی زندگی میکند

ممکن است انسان و حیوان با خوردن آن به بیماری اکتینوما یکوزیس مبتلا گردند.

بنا بر این اکثر محققین میکروارگانیسم ولف و اسرائیل را بعنوان عامل بیماری اکتینوما یکوزیس قبول کردند و مطالعات بیشتر باعث شد شناخت بهتری در تقسیم بندی آن بدست آورند.

تا آن زمان بدرستی مشخص نشده بود که عامل اکتینوما یکوزیس گاو و انسان یکی است یا با هم اختلاف دارند. در حال حاضر عوامل اکتینوما یکوزیس عبارتند از اکتینوما ییس بوویس (هارز)، اکتینوما ییس بوویس "ولف و اسرائیل" و اکتینوما ییس اسرائیلی "کروز" ضمناً نامهای دیگری مانند کونیسترپتوتریکس "Cohnistreptothrix" پیونی، ۱۹۱۳" برای آن پیشنهاد شده است.

در سال ۱۹۴۰ اریکسون "Erikson" با جدا کردن و مطالعه ۱۵ سوش از انسان و حیوان با روشهای توام مرفولژی، بیوشیمیائی و سرولژی دو نام جداگانه اکتینوما ییس اسرائیلی و اکتینوما ییس بوویس را بترتیب برای گونه انسانی و حیوانی تعیین نمود.

سپس مطالعات ساختمان دیواره سلولی توسط کومنس و هاریس، Cummins

"Harris" نشان داد که اکتینوما ییس ها ارگانیسمهایی هستند که از قارچها

متمايز میباشند.

مطالعات توام دیواره سلولی و سرم شناسی دقیق تصویر واضح تری از

تقسیم بندی گونهها در تمام جنسهای اکتینوما ییس داده است. (۱)

طبقه بندی :

بطور کلی اکتینوما یسه‌تس "Actinomycetes" به یازده فامیل تقسیم می‌شود که فامیل‌های مهم در این گروه عبارتند از اکتینوما یستاسه "Mycobacteriaceae" ، "Actinomycetaceae" ، مایکوباکتریاسه "Nocardiaceae" و استرپتوما یستاسه "Streptomyces" ، فامیل اکتینوما یستاسه "Actinomycetaceae" از میکروارگانیسم‌های رشته‌یی منشعب یا بشکل باسیل ، ویرگول یا کوکسی ، گرم مثبت ، غیر اسیدفاست ، غیرمتحرک ، فاقد میسلیم هوایی و اسپر ، اغلب بی‌هوازی اجباری ، تعدادی هوازی اختیاری و تعداد کمی هوازی مطلق بوده ، گاز انیدرید کربنیک معمولا باعث تسریع رشد این میکروارگانیسم‌ها می‌شود . قندها توسط این عوامل تخمیر شده ، کاتالاز منفی و گاهی کاتالاز مثبت می‌باشند .

در این فامیل ۵ جنس بشرح زیر قرار گرفته است :

الف - اکتینوما یسس‌ها رز :

در این جنس تمام گونه‌ها گرم مثبت ، غیراسید فاست ، شکل آنها بصورت میسلیم که تولید مثل آنها بصورت جوانه زدن یا عناصر دیفتری شکل با شکل مختلف Y و X و گاهی میکروارگانیسم چماقی شکل است اغلب بی‌هوازی بوده و گاز انیدرید کربنیک به رشد این عوامل کمک می‌کند . این میکروارگانیسم‌ها غیرمتحرک و غیر اسپرزا و بندرت پروتئولیتیک می‌باشند . اغلب کاتالاز منفی و

بندرت کاتالاز مثبت بوده اکثر آنها قندها را تخمیر کرده و ایجاد اسید بدون ایجاد گاز میکنند. محصول آخر تخمیر عبارت از اسید استیک، فرمیک، لاکتیک، سوکسینیک و پروپیونیک میباشد.

در این جنس ۷ گونه بترتیب زیر شرح داده شده است:

۱- اکتینوما یسس بوویس عامل بیماری اکتینوما یکوزیس درگا و.

۲- اکتینوما یسس ادونتولیتیکوس "A. odontolyticus"

بتی "Batty" ۱۹۵۸ که از دندان کرم خورده انسان جدا شده است.

۳- اکتینوما یسس ایسرائیلیی عامل اکتینوما یکوزیس انسان که برای

حیوانات آزمایشگاه بیماریزا است.

۴- اکتینوما یسس نئوزیلندی ابتدا از فلور طبیعی دهان، لثه و دندانها

و سپس از اعضای بدن بیمار جدا شده است.

۵- اکتینوما یسس ویسکوزوس "A. viscosus" تنها گونه کاتالاز

مثبت در این جنس است. این گونه از سگ جدا گردیده است.

۶- اکتینوما یسس اریکسونی "A. eriksonii" اسلاک و جرنسر (۲)

معتقدند که این گونه جزو جنس بیفیدوباکتریاها است زیرا آخرین ماده شیمیائی

حاصل از تخمیر قندها و نیز تشابه دیواره سلولی این گونه را با این جنس

نزدیکتر میکند. لذا آنها این گونه را بیفیدوباکتریا اریکسونی تجدید

نامگذاری کردند. گونه مزبور همانند اکتینوما یسس ایسرائیلیی در بافت

انسان ایجاد دانه‌های گوگردی مینماید. این عامل تاکنون از لوزه و ریه انسان جدا شده است.

۷- اکتینوما ییس هومی فروس "A. humiferus" تنها گونه‌ی است

که از خاک جدا شده است و حداکثر رشد آن در ۳۰ درجه سانتیگراد میباشد و نیز به لیزوزیم حساس است. دارای ساختمان سلولی متفاوت بوده لذا اسلاک و جرنسر (۲) آنرا در جنس جداگانه‌ی قرار داده‌اند.

دو گونه کم اهمیت تر دیگری اکتینوما ییس سوئیس که گونه صددرد مطمئن نیست و دیگری اکتینوما ییس پروپیونیکوس که آنرا در جنس آراکنیا قرار داده و بنام آراکنیا پروپیونیکا نامیده‌اند. این گونه در انسان ضایعاتی شبیه اکتینوما ییس اسرائیلی ایجاد میکنند و نیز قندراتخمیر کرده و ایجاد اسید پروپیونیک مینماید.

هاول و دیگران (۳) میکروارگانسیم رشته‌ی راز دندان کرم خورده‌ها مستر جدا کردند و آنرا تحت یک جنس جداگانه قرار دادند و بنام ادونتوما ییس ویسکوزوس نامگذاری کردند که این گونه شبیه اکتینوما ییس ویسکوزوس و مانند گونه مزبورکاتالاز مثبت میباشد.

ب- جنس آراکنیا :

آراکنیا پروپیونیکا چنانکه ذکر شد کاملاً شبیه اکتینوما ییس اسرائیلی است و مانند اینگونه ایجاد اکتینوما یکوزیس با دانه‌های گوگردی مشخص مینماید.

تنها اختلاف آن با اکتینوما پيس ايسرائیلی در دیواره سلولی غیر متشابه و تخمیر قند آن است که ایجاد اسید لاکتیک و اسید پروپیونیک نموده و بطور کلی فلور طبیعی دهان انسان را تشکیل میدهد.

ج - جنس باکتریونما: "Bacterionema"

باسیلهای دراز گرم مثبت که طول آنها گاهی به ۲۰۰ میکرون رسیده و در تخمیر قندها ایجاد گاز میکنند. ممکنست کاتالاز منفی یا مثبت باشد. نیترات را به نیتريت تبدیل نموده و نشاسته را هیدرولیز کرده فلور طبیعی دهان انسان را تشکیل میدهد و برای حیوانات آزمایشگاه بیماریزانیست.

د - جنس بیفیدوباکتریوم اورال: "Bifidobacterium.oral"

این جنس دارای گونه‌های متعدد است که از روده، دهان و واژن انسان، شکمبه گاو و گوسفند و حتی از روده زنبور عسل نیز جدا شده است.

ه - جنس روتیا: "Rothia"

این جنس ایجاد میسلیم کرده و بصورت باسیل یا کوکسی نیز دیده میشود. میکروارگانيسم گرم مثبت و کاتالاز مثبت بوده برای تسريع رشد آن گاز انیدرید کربنیک مورد نیاز نمیشود. گونه مهم آن عبارت از روتیا دنتو-کاریوزا "R.dentocariosa" بوده که برای حیوانات بیماریزانیست. از دهان و بندرت از خون، آبسه و مایع نخاعی انسان جدا شده است و میتوان موارد کلینیکی آنرا با روش فلئورسنت آنتی بادی نشان داد. قبلا این گونه را با اسم اکتینوما پيس دنتوکاریوزا گزارش میدادند.

مرفولوژی :

بطور کلی تمام گونه‌های اکتینوما یس‌ها گرم مثبت ، غیر اسید فاست ، غیر متحرک و بدون اسپرهستند. از نظر مرفولوژی ارگانسیم‌هایی رشته‌ی بعضی کم‌تراز یک میکرومتر ولی طول آنها بطور قابل ملاحظه‌ی متغیر میباشد میله‌های کوتاه معمولا با شکل دیفتروئید هستند. رشته‌ها ممکنست مستقیم یا موجی شکل بوده و معمولا بلند و باریک و احتمالا انتهای آنها چماقی شکل "Clubs form" میشود. شاخه‌های حقیقی در تمام گونه‌ها دیده میشود اگر چه ممکنست در بعضی مواقع مشاهده آن مشکل باشد.

کثرت نسبی میله‌های دیفتروئید یا رشته‌ها بستگی به عواملی نظیر شرایط کشت و نیز تنوع سوش‌ها و گونه‌ها دارد. در نمونه‌های رنگ آمیزی شده با روش گرم ، رنگ آمیزی ممکنست یک شکل و عمیق و یا نامرتب و بعضی اوقات اشکال تسبیح مانند یا میله‌ی را نشان دهد. آثاری از سیتوپلاسم دانه‌دار که ممکنست با رنگ آمیزی نامرتب در سلولهای رنگ نشده در "Dark field"

دیده شود مشاهده میگردد. در اکتینوما یس‌بوویس معمولا میله‌های دیفتروئید مانند بیشتر است. میله‌های شاخه‌ی کوتاه بوده اما رشته‌های چندشاخه‌ی بلند ندرتا مشاهده میشود. گاهگاه سوشها با کلنی‌های نامنظم اکتینوما یس‌بوویس که در نمونه‌های رنگ آمیزی شده چنین رشته‌های شاخه‌ی را نشان میدهد جدا گردیده‌اند. برخلاف وضعیت محیط کشت رشته‌های شاخه‌ی معمولا در بدن در

آلودگیهای طبیعی و تجربی با اکتینوما یس بوویس دیده میشود. (۲)

دانه‌های تشکیل شده بوسیلهٔ اکتینوما یس بوویس در بافت واکسودا از نظر مرفولوژی از دانه‌های اکتینوما یس اسرائیلی غیر قابل تشخیص میباشد. اجرام اکتینوما یس بوویس شکننده تراز اجرام اکتینوما یس اسرائیلی بوده و تمایل به خرد شدن بصورت اجسام با سیل مانند کوتاه دارد. تزریق تجربی به هامستر " پاین و همکاران ، ۱۹۶۰" نشان داد که در حالیکه اکتینوما یس بوویس اجسام میسلالی شاخه‌یی مشخص تشکیل میدهد قدرت آن برای تشکیل میسلوم در بدن کمتر از اکتینوما یس اسرائیلی است. اکتینوما یس بوویس در محیط BHI جا مد کلنی‌های کاملاً اختصاصی ایجاد میکند و سهولت از کلنی‌های اکتینوما یس اسرائیلی و نئوزیلندی قابل تشخیص میباشد. دو نوع کلنی نامنظم و صاف در اکتینوما یس بوویس مشاهده میشود. کلنی‌های صاف بعد از ۲۴ ساعت رشد کوچک و گرد بآلبهٔ کامل بوده سطح آن نرم و بطور خفیف محدب و مرطوب است. مرکز کلنی برجسته بوده بشکل رشته‌یی انبوهی دیده میشود. کلنی‌های نوع صاف کوچکتر و سهولت بایک سوزن شکسته میشود اما کلنی‌های بزرگتر در چنین شرایطی ساختار نشان را حفظ میکنند.

کلنی‌های نوع نامنظم طی رشد ۲۴-۴۸ ساعت بصورت توده‌یی با کناره‌های نامرتب ترو ظاهراً دانه‌دار دیده میشود.

بتدریج که این کلنی‌ها کهنه میشوند بطور قابل ملاحظه‌یی بلندتر از کلنی‌های